

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУНИС О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Тунис о сарадњи у области одбране, који је потписан у Тунису, 16. маја 2017. године, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУНИС О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Тунис (у даљем тексту: Стране),

полазећи од циљева и принципа Повеље Уједињених нација,

у жељи да допринесу миру и безбедности у свету,

понашајући се у духу партнерства и сарадње и са жељом да се развију добри односи у области одбране, ради јачања узајамног поштовања, поверења и разумевања,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

Термини који се користе у овом споразуму имају следеће значење:

(1) „Страна пошиљалац” означава државу која шаље особље, средства и опрему на територију стране примаоца.

(2) „Страна прималац” означава државу на чијој територији се налазе особље, средства и опрема Стране пошиљалоца.

(3) „Особље” означава војна и цивилна лица на служби у институцијама и органима Страна.

(4) „Трећа страна“ означава свако лице или субјект или организацију или владу или државу или међународну организацију или њихове правне заступнике који нису Стране.

Члан 2.

Циљ

(1) Циљ овог споразума је успостављање општих принципа и процедура за сарадњу Страна у области одбране.

(2) Сарадња између Страна заснива се на општим принципима равноправности, реципроцитета и заједничких интереса.

Члан 3.

Слагање са другим уговорима

Овај споразум неће утицати на права и обавезе Страна које проистичу из међународних уговора које су појединачно или заједно закључиле са другим државама или међународним организацијама.

Члан 4.

Надлежни органи

(1) Надлежни органи за спровођење овог споразума су Министарство одбране Републике Србије и Министарство националне одбране Републике Тунис.

(2) Ради реализације овог споразума, надлежни органи Страна могу да закључе посебне уговоре.

Члан 5.

Области сарадње

Стране ће остваривати сарадњу у областима:

1. одбрамбене индустрије;
2. војне научне и техничке сарадње;
3. војног образовања и обуке;
4. војног здравства;
5. војне историје и музеологије и
6. другим областима од заједничког интереса, о којима се Стране или њихови надлежни органи договоре.

Члан 6.

Начини спровођења

Сарадња између Страна оствариваће се кроз:

1. званичне посете;
2. експертске састанке;
3. радне састанке;
4. размену искустава и консултације;
5. програме обуке и образовања;
6. учешће на вежбама;
7. учешће на конференцијама, симпозијумима и семинарима и
8. друге облике сарадње о којима се Стране или њихови надлежни органи договоре.

Члан 7.

Мешовити војни комитет

(1) Надлежни органи из члана 4. овог споразума формирају Мешовити војни комитет за сарадњу у области одбране.

(2) У оквиру рада Мешовитог војног комитета могу се успоставити подкомитети за различите аспекте сарадње на трајној или привременој основи, што ће бити посебно договорено.

(3) Мешовити војни комитет надлежан је за:

1. дефинисање циљева од заједничког интереса за Стране и/или за надлежне органе;
2. предлагање активности и програма сарадње у оквиру овог споразума;
3. планирање и координисање реализације активности и програма сарадње;
4. праћење спровођења овог споразума;
5. извештавање министара одбрана Страна и
6. утврђивање других активности о којима се постигне договор.

(4) Војни комитет састаје се, по потреби, најмање једном годишње наизменично у Београду и у Тунису.

Члан 8.

Годишњи план сарадње

На основу овог споразума, а сагласно специфичним потребама, надлежни органи Страна израђују годишњи план билатералне сарадње за наредну годину и утврђују активности, време и место њиховог одржавања, број учесника, одговорне структуре, и питања у вези са организацијом и спровођењем плана.

Члан 9.

Размена информација

(1) У складу са овим споразумом, Стране размењују само информације за јавну употребу.

(2) Размена и заштита тајних података, уређује се посебним споразумом који се закључује између Страна.

Члан 10.

Трошкови

(1) Стране и/или њихови надлежни органи сnose све трошкове у вези са активностима које се спроводе сагласно овом споразуму по принципу реципроцитета.

(2) Стране и/или њихови надлежни органи се могу договорити о другачијој подели трошкова за конкретне активности.

Члан 11.

Опште одредбе

(1) Током активности које се, у складу са овим споразумом, реализују на територији Стране примаоца, особље Стране пошilhaоца је дужно да поштује законе, прописе и процедуре Стране примаоца.

(2) Током боравка на територији Стране примаоца, особље Стране пошilhaоца дисциплински је одговорно војном представнику, односно вишем државном службенику.

(3) У случају да почине кривично дело на територији Стране примаоца, особље Стране пошilhaоца, подлеже кривичној јурисдикцији Стране примаоца.

(4) Свака од Страна се одриче потраживања накнаде одштетног захтева у случају повреде или смрти неког од њеног особља или штете која му се нанесе, а која проистекне из чињења или пропуста које проузрокује особље друге Стране у току спровођења овог споразума.

(5) Изузетно од одредбе става 4. овог члана, одштета се може потраживати у случају ако је чињење извршено намерно или услед грубе непажње. У том случају, одштетни захтев решава се преговорима између Страна, без предавања трећој страни у надлежност.

(6) У случају смрти, повреде или штете коју трећој страни нанесе особље Страна у току спровођења овог споразума, Стране ће се договорити у вези са плаћањем надокнаде.

Члан 12.**Медицинска заштита**

Страна прималац, у случају потребе, пружиће без накнаде, неопходне медицинске и стоматолошке услуге особљу Стране пошиљаоца док борави на њеној територији у оквиру реализације овог споразума.

Члан 13.**Решавање спорова**

Сваки спор који евентуално настане приликом тумачења или примене овог споразума, решава се искључиво међусобним преговорима и консултацијама између Страна, без посредовања треће државе или међународне организације.

Члан 14.**Измене**

Стране могу да мењају овај споразум у свако доба уз узајамну сагласност, у писаној форми. Ове усаглашене измене ступају на снагу у складу са чланом 15. овог споразума.

Члан 15.**Престанак важности**

(1) Свака од Страна може да откаже овај споразум слањем писаног обавештења другој Страни. Споразум престаје да важи шест месеци након пријема таквог писаног обавештења.

(2) У случају престанка важења овог споразума, све активности започете у периоду његовог важења наставиће да се спроводе под истим условима под којима су и започете.

(3) У случају престанка важења овог споразума, одредбе посебних уговора предвиђених у члану 4. став 2. овог споразума, остају и даље на снази, осим ако тим уговорима није другачије предвиђено.

Члан 16.**Ступање на снагу**

(1) Овај споразум се закључује на неодређени период.

(2) Овај споразум ступа на снагу даном пријема другог обавештења којим се Стране међусобно обавештавају да су у складу са својим националним законодавством, спровеле процедуре које су неопходне за ступање на снагу овог споразума.

Сачињено у Тунису, 16. маја 2017. године, у по два оригинална примерка на арапском, српском и енглеском језику, при чему су сви примерци подједнако аутентични. У случају различитог тумачења овог споразума, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ ТУНИС

Министар одбране

Министар националне одбране

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.